

مجله پژوهش‌های زراعی

مجله پژوهش‌های زراعی
جلد ۲، شماره ۳، پائیز ۱۳۸۹

واکنش زراعی و فیزیولوژیکی دو رقم گندم به اسید سالیسیلیک در شرایط تنش کمبود آب

حامد عقبای^{۱*}، نورعلی ساجدی^{۲**}، حمید مدنی^۳، علیرضا پاژکی^۴

- ۱- دانشگاه آزاد اسلامی، واحد اراک، گروه زراعت و اصلاح نباتات، اراک، ایران.
- ۲- استادیار دانشگاه آزاد اسلامی، واحد اراک، گروه زراعت و اصلاح نباتات، اراک، ایران.
- ۳- دانشیار دانشگاه آزاد اسلامی، واحد اراک، گروه زراعت و اصلاح نباتات، اراک، ایران.
- ۴- دانشیار دانشگاه آزاد اسلامی، واحد شهر ری، گروه زراعت و اصلاح نباتات، تهران، ایران.

تاریخ دریافت: ۸۹/۰۸/۳۰ تاریخ پذیرش: ۸۹/۱۰/۰۹

چکیده

به منظور بررسی واکنش زراعی و فیزیولوژیکی دو رقم گندم به اسید سالیسیلیک در شرایط تنش کمبود آب، آزمایشی در سال زراعی ۸۹-۱۳۸۸ در مزرعه تحقیقاتی دانشگاه آزاد اسلامی واحد اراک به صورت اسپلیت پلات فاکتوریل در قالب بلوک‌های کامل تصادفی در چهار تکرار اجرا شد. عوامل مورد بررسی شامل آبیاری در سه سطح: آبیاری کامل (شاهد)، قطع آبیاری در مرحله شیری و قطع آبیاری در مرحله خمیری شدن دانه به عنوان عامل اصلی و مصرف سالیسیلیک اسید در دو سطح: مصرف ۱ میلی مولار و عدم مصرف و دو رقم گندم الوند و شهریار به صورت فاکتوریل به عنوان عامل فرعی در نظر گرفته شد. نتایج تحقیق نشان داد با قطع آبیاری در مرحله شیری و خمیری دانه محتوی نسبی آب برگ و عملکرد دانه کاهش و نشت یونی افزایش یافت. قطع آبیاری در مرحله شیری و خمیری دانه عملکرد دانه را به ترتیب ۲۴٪ و ۱۵٪ کاهش داد. مصرف اسید سالیسیلیک در شرایط آبیاری مطلوب، قطع آبیاری در مرحله شیری و خمیری دانه عملکرد دانه را به ترتیب ۷/۲٪، ۷ و ۸/۷ درصد نسبت به شاهد افزایش داد. بیشترین عملکرد دانه معادل ۳۶۹۸ کیلوگرم در هکتار از تیمار آبیاری مطلوب، مصرف سالیسیلیک اسید و رقم الوند حاصل شد. در شرایط قطع آبیاری، بیشترین عملکرد دانه معادل ۳۳۷۸ کیلوگرم در هکتار از اثر متقابل تیمار قطع آبیاری در مرحله خمیری، مصرف سالیسیلیک اسید و رقم شهریار بدست آمد. لذا در شرایط کم آبی می‌توان با کشت رقم شهریار و مصرف اسید سالیسیلیک به نتیجه قابل قبول دست یافت.

واژه‌های کلیدی: قطع آبیاری، سالیسیلیک اسید، عملکرد دانه، گندم

* دانش‌آموخته کارشناسی ارشد رشته زراعت
** نگارنده مسئول (n-sajedi@iau-arak.ac.ir)

مقدمه

تنش خشکی عامل اصلی محدود کننده تولید محصولات زراعی در مناطق خشک و نیمه خشک است (Debaeke & Abdellah, 2004). در چنین مناطقی وقوع تنش کمبود آب در مراحل رشد رویشی و زایشی امری اجتناب ناپذیر است و بارش های کم و توزیع نامناسب بارندگی علل محدود کننده عملکرد غلات زمستانه به شمار می رود (Garcia *et al.*, 2003). گیاهانی که در معرض تنش آب قرار دارند نه تنها اندازه شان کاهش می یابند بلکه سطح برگ، اندازه سلول ها و حجم منافذ بین سلولی معمولا کاهش پیدا می کند ولی مقدار کوتین، کرکها، تعداد رگبرگ ها، روزنه ها و ضخامت لایه های پارانشیمی برگها افزایش می یابد (Mueen & Iqbal, 2011). حساسیت گندم به کم آبی در همه مراحل یکسان نیست. مراحل رشد طولی ساقه، آبستنی و گل دهی نسبت به کم آبی بسیار حساسند (Carter, 1987). دو هفته تا ۱۰ روز قبل از گلدهی که در آن تقسیم کاهشی نیز انجام می یابد، حساسیت به تنش کمبود آب بیشتر است (Jones 2001) و اثر قابل ملاحظه ای بر روی کاهش تعداد دانه در سنبله می گذارد (Saini & Aspinall, 1981). وزن دانه بیشترین اثر مستقیم را روی عملکرد دانه دارد و به عنوان یک صفت مهم در انتخاب برای مقاومت به خشکی و درجه حرارت بالا مورد توجه قرار گرفته است (Buchanan *et al.*, 2000; Gooding *et al.*, 2003) در آزمایش شدت و زمان اعمال تنش کمبود آب در گندم، گزارش کردند تنش کمبود آب با کوتاه کردن دوره پر شدن دانه، باعث کاهش عملکرد دانه، وزن هزار دانه و وزن هکتولیترا شد. (Pierre *et al.* 2008) گزارش کردند که تنش آبی در مرحله پر شدن دانه در ۹ ژنوتیپ گندم نان باعث کاهش عملکرد، اجزای عملکرد، وزن هزار دانه و ضخامت دانه شد.

امروزه روش های متفاوتی جهت مقابله با اثرات تنش کمبود آب مد نظر قرار گرفته است (Royo *et al.*, 2004). استفاده از تنظیم کننده رشد گیاهی مانند اسید سالیسیلیک باعث افزایش مقاومت گیاهان به تنش های زنده و غیر زنده می شود و به عنوان یک استراتژی برای جلوگیری از اثرات مخرب تنش های محیطی به حساب می آید، این تنش ها شامل گرما (Dat *et al.* 1998)، سرما (Tasgin *et al.*, 2003), Kang & saltveit (2002), Singh & Usha (2003) فلزات سنگین و خشکی می باشد. سالیسیلیک اسید بوسیله سلول های ریشه تولید می شود و نقش محوری در تنظیم فرآیندهای فیزیولوژیکی مختلف مثل رشد، تکامل گیاه، جذب یون، فتوسنتز و جوانه زنی ایفا می کند (Panda *et al.*, 2004). سالیسیلیک اسید در دوره تنش کمبود آب از طریق تاثیر بر سیستم آنتی اکسیدان باعث تاخیر در لوله شدن برگ گیاهان (Kadioglu *et al.* 2011) همچنین باعث محافظت رنگدانه های گیاهی، آنتی اکسیدان ها و آنزیم ها می شود (Chaves *et al.*, 2009). با توجه به اینکه کشورمان جزء مناطق خشک و نیمه خشک می باشد، با استفاده بهینه از منابع آبی و تقویت سازوکارهای تحمل به تنش کمبود آب می توان نقش مهمی در بهبود تولید محصولات زراعی ایفا نمود.

مواد و روش ها

این آزمایش در سال زراعی ۸۹-۱۳۸۸ در مزرعه تحقیقاتی دانشگاه آزاد اسلامی واحد اراک با طول و عرض جغرافیایی ۳۴ درجه و ۴ دقیقه عرض شمالی و ۴۹ درجه و ۴۳ دقیقه طول شرقی و ۱۷۵۷ متر ارتفاع از سطح دریا اجرا شد. این منطقه تابستان های ملایم تا گرم و زمستان های سرد دارد. تغییرات درجه حرارت این شهرستان بسیار بالاست بطوری که در سالیان گذشته حداقل مطلق

۱۲ خط کشت به طول ۶ متر و فاصله بین ردیف ۱۵ سانتیمتر و فاصله روی ردیف ۲ سانتیمتر بود. برداشت نهایی به هنگام رسیدگی کامل دانه ها صورت گرفت. برای محاسبه اجزای عملکرد از هر کرت ۱۵ بوته به طور تصادفی از خطوط میانی انتخاب شد و صفات زراعی در برداشت نهایی ۳ متر مربع از خطوط میانی هر کرت از سطح خاک برداشت و صفات عملکرد دانه، عملکرد بیولوژیک و عملکرد کاه تعیین شد.

برای محاسبه محتوای نسبی آب برگ در مرحله گل دهی، یک روز قبل از اعمال تیمارهای آبیاری از هر کرت ۵ برگ پرچم کاملاً توسعه یافته برداشته و بلافاصله به آزمایشگاه با دمای ۲۵ درجه سانتی گراد منتقل و برگ ها توزین شدند (وزن تر) سپس برگها کاملاً شستشو داده شد و به مدت ۲۴ ساعت در آب مقطر قرار داده شدند. برگ ها از آب مقطر خارج و جهت اندازه گیری وزن اشباع مجدداً توزین شدند (وزن اشباع). در نهایت برگ ها در آن به مدت ۴۸ ساعت در دمای ۷۵ درجه سانتی گراد قرار داده تا خشک شوند. سپس برگ ها از آن خارج و برای اندازه گیری وزن خشک توزین شدند (وزن خشک). میزان آب نسبی برگ از فرمول زیر محاسبه شد (Dhopte, 2002).

برای محاسبه پایداری غشاء سلولی دو هفته بعد از اعمال قطع آبیاری در مرحله پر شدن دانه از هر کرت ۵ برگ پرچم کاملاً توسعه یافته برداشت شد. ۱۵ عدد دیسک به قطر تقریبی ۳ سانتی متر از محل پهنک برگ تهیه شد. سپس دیسک ها به داخل لوله آزمایشی که حاوی ۱۰ سی سی محلول مانیتول با پتانسیل اسمز ۲ بار منتقل شدند و بعد از ۲۴ ساعت هدایت الکتریکی هر شمار به وسیله دستگاه هدایت سنج الکتریکی در دمای ۲۵ درجه سانتی گراد اندازه گیری شد. (Aman et al., 2005).

درجه در سال ۱۳۸۶ به ۴۰- درجه سانتی گراد و حداکثر مطلق سال ۱۳۶۵ به ۴۴+ سانتی گراد هم رسیده است. زمستان های آن طولانی و تابستان های آن کوتاه است و معمولاً برودت هوا از آبان ماه شروع و گاهی تا اردیبهشت ماه ادامه می یابد. این آزمایش بصورت اسپلیت پلات فاکتوریل در قالب طرح بلوک های کامل تصادفی در ۴ تکرار انجام شد. عوامل مورد مطالعه شامل آبیاری در سه سطح شاهد (عرف منطقه)، قطع آب در مرحله شیری شدن دانه و قطع آب در مرحله خمیری شدن دانه، سالیسیلیک اسید در دو سطح بدون مصرف و مصرف به صورت بذرمال به مقدار ۱ میلی مولار به صورت بذر مال و ارقام شامل شهریار و الوند بودند.

رقم الوند: این رقم از نتیجه تلاقی گندم های ایرانی و خارجی بوجود آمده است. ارتفاع بوته بطور متوسط حدود ۱۱۰-۱۰۵ سانتی متر است. سنبله هایش ریشکدار، رنگ دانه هایش زرد در برابر بیماری های زنگ بویژه زنگ زرد، سرما، ریزش دانه و ورس مقاوم می باشد. کیفیت نانوائی آن خوب و برای کاشت در مناطق سرد کشور مانند اردبیل، استان های آذربایجان شرقی و غربی چهارمحال و بختیاری، همدان و مناطق مشابه مناسب می باشد.

رقم شهریار: این رقم از تلاقی سه طرفه بین رقم کرج ۲ با دولین خارجی حاصل شده با تیپ رشد زمستانه مقاومت کامل به سرما و ریزش دانه، عملکرد قابل قبول و مقاومت مطلوب به زنگ زرد و برای کشت در مناطق سرد سیر کشور قابل توصیه است. کیفیت نانوائی این رقم با ۱۱٪ پروتئین برای پخت نان های ایرانی مناسب تشخیص داده شده است. ارتفاع آن ۱۰۵ سانتی متر بوده و نسبت به ورس مقاوم است.

عملیات تهیه زمین شامل شخم، دیسک، تسطیح زمین و ایجاد فارو بود. کشت در تاریخ ۱۳۸۸/۷/۳۰ صورت گرفت. هر کرت آزمایشی شامل

صفات زراعی تأثیر می گذارد (Shakirova & Bezrukova, 1997). با توجه به جدول مقایسه میانگین تیمارها بیشترین طول خوشه معادل ۶/۶۸ سانتی متر مربوط به رقم الوند توأم با مصرف اسید سالیسیلیک بود که نسبت به عدم مصرف اسید سالیسیلیک در همین رقم ۱۲/۸٪ طول خوشه بیشتری نشان داد (جدول ۳).

محتوی نسبی آب برگ

اثر ساده آبیاری، اثر متقابل اسید سالیسیلیک و رقم و اثر متقابل سه گانه تیمارها بر محتوی نسبی آب برگ در سطح احتمال ۵٪ معنی دار شد (جدول ۱). با قطع آبیاری در مراحل شیری و خمیری دانه محتوی نسبی آب برگ کاهش یافت. بالاترین محتوی نسبی آب برگ مربوط به آبیاری کامل معادل ۷۵/۷۵٪ بود. قطع آبیاری در مرحله شیری و خمیری شدن دانه محتوی نسبی آب برگ را بترتیب ۱۰ و ۶٪ کاهش داد. این نکته بیانگر این است که تنش خشکی سبب کاهش پتانسیل آب برگ می گردد. اثر خشکی بر روی کاهش محتوی آب نسبی برگ در گیاه زراعی جو نیز توسط (Teulate et al, 1997) گزارش شده است. بسیاری از محققین معتقد هستند که کاهش محتوی رطوبت نسبی برگ در اثر تنش کم آبی مربوط به انسداد روزنه ها می باشد و علت انسداد روزنه ها را تجمع هورمون آبسزیک اسید می دانند، به طوری که در شرایط تنش خشکی در ریشه ساخته شده و در سلول های روزنه ای تجمع می یابد (Khan et al., 2007; Chaves et al., 2002). با توجه به جدول مقایسه میانگین اثر متقابل اسید سالیسیلیک و رقم، با مصرف اسید سالیسیلیک محتوی رطوبت نسبی برگ ۱۰٪ نسبت به عدم مصرف اسید سالیسیلیک در همین رقم افزایش نشان داد (جدول ۲). Singh et al (1972) ظرفیت بالای نگهداری محتوی نسبی آب برگ در ژنو تیپ

رابطه ۱

$$* 100 = \frac{\text{وزن خشک} - \text{وزن اشباع}}{\text{وزن خشک} - \text{وزن تر}} = \text{محتوای نسبی آب}$$

رابطه ۲

برای تهیه محلول مانیتول با پتانسیل اسمزی ۲ بار از فرمول وانت هوف استفاده

$$\psi_s = -CMIRT$$

شد:

که در آن:

ψ_s : پتانسیل اسمزی محلول

CM: مولاریته

I: ضریب یونیزاسیون برای مانیتول برابر ۱

R: ثابت گازها برابر ۰/۰۸۳

T: درجه حرارت برحسب کلوین می باشد.

برای تجزیه واریانس داده ها از نرم افزار های SAS و برای مقایسه میانگین تیمارها از آزمون چند دامنه ای دانکن در سطح احتمال ۵ درصد استفاده شد.

نتایج و بحث

طول خوشه

نتایج تجزیه واریانس این صفت نشان می دهد که اثر اصلی و اثرات متقابل تیمارها بر طول خوشه معنی دار نبود (جدول ۱). با این وجود نتایج مقایسه میانگین نشان داد در بررسی اثر متقابل آبیاری و اسید سالیسیلیک همچنین اثر متقابل رقم و اسید سالیسیلیک، تیمارها در گروه های مختلف قرار گرفتند (جدول ۳). در شرایط آبیاری مطلوب مصرف سالیسیلیک اسید صفت طول خوشه را ۱۴/۸ درصد نسبت به عدم مصرف اسید سالیسیلیک افزایش داد. همچنین قطع آبیاری در مراحل خمیری شدن دانه نیز صفت طول خوشه را حدود ۵ درصد نسبت به تیمار آبیاری مطلوب و عدم مصرف سالیسیلیک افزایش داد (جدول ۳). اسید سالیسیلیک باعث افزایش بعضی از هورمون های گیاهی شامل اکسین ها و سیتوکنین ها شده و از این طریق باعث بهبود رشد و افزایش فتوسنتز می شود و در نتیجه روی

سیتوپلاسمی یعنی کمترین هدایت الکتریکی در شرایط مطلوب رطوبتی با متوسط ۴۴۲/۱۲ میکروزیمنس بر سانتی متر و بیشترین هدایت الکتریکی در شرایط قطع آبیاری در مرحله شیری شدن دانه با متوسط ۵۰۵/۳۱ میکروزیمنس بر سانتی متر حاصل شد. رقم الوند نشت یونی کمتری نسبت به رقم شهریار نشان داد (جدول ۲).

اثر متقابل آبیاری و اسید سالیسیلیک برای این صفت در سطح احتمال ۵٪ معنی دار بود. هم در شرایط مطلوب و هم در شرایط قطع آبیاری مصرف اسید سالیسیلیک میزان نشت یونی را کاهش داد. مصرف سالیسیلیک اسید در شرایط مطلوب رطوبتی، قطع آبیاری در مرحله شیری و خمیری دانه، نشت یونی را به ترتیب ۵، ۷ و ۹٪ کاهش داد (جدول ۳). مصرف اسید سالیسیلیک، نشت یونی را در رقم شهریار ۹/۵٪ کاهش داد. بنابراین به نظر می‌رسد که ارقام مختلف سازو کارهای متفاوتی برای کاهش اثرات تنش خشکی دارا می‌باشند. (Jabbari 2006) علت تخریب دیواره سلولی در اثر تنش خشکی را چنین بیان کردند که در شرایط تنش خشکی بسته شدن روزنه‌ها باعث کاهش تثبیت دی اکسید کربن خواهد شد در حالی که واکنش‌های نوری و انتقال الکترون در مقادیر طبیعی صورت خواهد گرفت. تحت چنین شرایطی مقدار محدودی NADP برای پذیرش الکترون وجود خواهد داشت. بنابراین اکسیژن می‌تواند به عنوان یک گیرنده الکترون جایگزین عمل کند و این امر منجر به تجمع گونه‌های سمی اکسیژن نظیر رادیکال‌های سوپر اکسید، هیدروژن پراکسید و رادیکال‌های هیدروکسیل می‌گردد که این رادیکال‌ها باعث خسارت به غشاهای سیتوپلاسمی می‌شوند. نتایج این تحقیق با نتایج جیریایی و همکاران (۱۳۸۸) و (Liang et al 2003) مطابقت دارد.

های متحمل به خشکی گندم و جو را گزارش کردند و بیان داشتند که مقادیر بالای محتوی نسبی آب برگ از طریق توانایی گیاه در نگه داری پتانسیل آب برگ در طول تنش خشکی نیز حاصل می‌گردد.

مقایسه میانگین سه گانه تیمارها نشان داد که در شرایط مطلوب رطوبتی، بیشترین محتوی نسبی آب برگ در شرایط مطلوب رطوبتی معادل ۸۴/۵٪ و در شرایط قطع آبیاری در مرحله خمیری دانه معادل ۷۴/۵٪ از رقم شهریار توام با مصرف اسید سالیسیلیک حاصل شد. نتایج نشان داد که با مصرف سالیسیلیک اسید هم در شرایط مطلوب رطوبتی و هم در شرایط قطع آبیاری در مرحله خمیری دانه محتوی نسبی آب برگ در رقم شهریار نسبت به تیمارهای مشابه و عدم مصرف سالیسیلیک اسید در همین رقم افزایش یافت. بیات و همکاران (۱۳۸۹) گزارش نمودند که کاربرد خارجی اسید سالیسیلیک می‌تواند بر رشد، فتوسنتز و روابط آبی گیاه موثر باشد. (Hussain et al 2008) گزارش نمودند که پاشی اسید سالیسیلیک و گلیاسین بتائین در هنگام غنچه دهی و گل دهی آفتابگردان موجب افزایش مقدار آب نسبی برگ، پتانسیل اسمزی برگ و فشار تورگر برگ می‌شود.

پایداری غشاء سیتوپلاسمی

نشت الکترولیت نشان دهنده آن است که گیاهان تحت تنش در مقایسه با گیاهان شرایط نرمال از هدایت الکتریکی بالاتری برخوردار هستند که نشان دهنده ی پایین بودن پایداری غشای سیتوپلاسمی می‌باشد. اثر ساده آبیاری و رقم همچنین اثر متقابل آبیاری و سالیسیلیک و اثر متقابل سه گانه تیمارها بر پایداری غشاء در سطح احتمال ۵٪ معنی دار شد (جدول ۱). مقایسه میانگین‌ها نشان داد که بیشترین پایداری

عملکرد بیولوژیک و عملکرد کاه

زمانی گیاه می تواند تولید اقتصادی قابل قبولی داشته باشد که عملکرد بیولوژیکی مناسبی داشته و از پشتوانه مطمئنی در این خصوص برخوردار باشد. اثر تیمارها بر عملکرد کاه معنی دار نشد. اثر ساده و دوگانه تیمارهای آزمایشی بر عملکرد بیولوژیک معنی دار نشد، اما اثر متقابل سه گانه آبیاری، اسید سالیسیلیک و رقم برصفت عملکرد بیولوژیک در سطح احتمال ۵٪ معنی دار بود (جدول ۱).

بیشترین عملکرد بیولوژیکی با میانگین ۹۳۵۶ کیلوگرم درهکتار مربوط به رقم الوند همراه با اسید سالیسیلیک و آبیاری کامل بوده که با تیمار قطع آبیاری، اسید سالیسیلیک در رقم شهریار با عملکردی معادل ۹۰۰۰ کیلوگرم درهکتار در یک گروه آماری قرار گرفت. به نظر می رسد افزایش وزن خشک اندام های هوایی در شرایط آبیاری مطلوب به دلیل سهولت در جذب و انتقال مواد غذایی به اندام های هوایی و گسترش و تداوم بهتر سطح برگ و در نتیجه استفاده بهینه از شرایط محیطی می باشد که زمینه تولید منابع فیزیولوژیکی قوی جهت استفاده از مواد حاصل از فتوسنتز فراهم می گردد.

کمترین عملکرد بیولوژیکی با میانگین ۶۷۵۰ کیلوگرم در هکتار از رقم شهریار بدون سالیسیلیک اسید و قطع آبیاری در مرحله شیری شدن دانه حاصل شد (جدول ۳). در مرحله قطع آبیاری در مراحل شیری و خمیری شدن دانه مصرف اسید سالیسیلیک در هر دو رقم عملکرد بیولوژیک را نسبت به تیمارهای عدم مصرف اسید سالیسیلیک افزایش داد. نتایج این تحقیق با نتایج جیریایی و همکاران (۱۳۸۸) در مورد رقم شهریار مطابقت دارد. شمس الدین سعید و همکاران (۱۳۸۸) گزارش نمودند که محلول پاشی با اسید سالیسیلیک با غلظت ۲۰۰ پی پی ام در ذرت،

صفات وزن خشک اندام هوایی، طول ساقه، تعداد برگ، سطح برگ و میزان کلروفیل را به ترتیب به میزان ۸۴/۶، ۴۴/۶، ۲۸/۲، ۷۴/۹ و ۳۸/۲ درصد افزایش یافتند. بیات و همکاران (۱۳۸۹) گزارش نمودند که استفاده از محلول پاشی با اسید سالیسیلیک در رژیم های رطوبتی ۷، ۱۱ و ۱۵ روزه به ترتیب عملکرد بیولوژیک ذرت را ۱۲/۸، ۲۱/۶ و ۳۸/۱ درصد افزایش یافت.

عملکرد دانه

اثر آبیاری برصفت عملکرد دانه در سطح احتمال ۵٪ معنی دار شد همچنین اثر اصلی اسید سالیسیلیک، رقم و اثرات متقابل دوگانه و سه گانه تیمارها بر عملکرد دانه در سطح احتمال ۱٪ معنی دار شد (جدول ۱). مقایسه میانگین تیمارها نشان داد که قطع آبیاری در مرحله شیری و خمیری دانه عملکرد دانه را به ترتیب ۲۴/۵ و ۱۵ درصد کاهش داد (جدول ۲). به نظر می رسد تنش کمبود آب منجر به کاهش شاخص سطح برگ و فتوسنتز در واحد سطح برگ در نتیجه کاهش تعداد مخازن زایشی می شود از طرفی تنش کمبود آب به واسطه ی کاهش دوره ی پر شدن دانه ها، کوچک شدن دانه ها و کاهش وزن دانه ها، باعث کاهش عملکرد می شود. نتایج این تحقیق با نتایج Reynold *et al* (2000)، Gooding *et al* (2003)، Pierre *et al* (2008) مطابقت دارد (Fisher & Maurer (1978) در آزمایشی نتیجه گرفتند که تیمارهای خشکی عملکرد دانه را به طور معنی داری کاهش داد تیمارهای خشکی ملایم تر منجر به کاهش بیشتر وزن دانه ها در مقایسه با تعداد دانه شدند در صورتی که خشکی شدید تعداد دانه را به طور نسبی کاهش داد.

مصرف اسید سالیسیلیک عملکرد دانه را ۷/۵٪ نسبت به شاهد افزایش داد. بررسی ارقام نیز نشان می دهد بیشترین و کمترین عملکرد به ترتیب با

میانگین‌های ۲۹۶۵ و ۲۷۱۰ کیلوگرم در هکتار از رقم شهریار و رقم الوند حاصل شد (جدول ۲).

بررسی اثر متقابل آبیاری و اسید سالیسیلیک نیز نشان داد که بیشترین و کمترین عملکرد به ترتیب با میانگین‌های ۳۳۹۴ کیلوگرم در هکتار، از آبیاری کامل همراه با مصرف اسید سالیسیلیک و ۲۳۷۹ کیلوگرم در هکتار از قطع آبیاری در مرحله شیری شدن دانه و عدم مصرف اسید سالیسیلیک حاصل شد. مصرف اسید سالیسیلیک در شرایط مطلوب آبیاری، قطع آبیاری در مرحله شیری و خمیری دانه عملکرد دانه را به ترتیب ۷/۲٪، ۷٪ و ۸/۷٪ نسبت به شاهد افزایش داد (جدول ۳).

Shakirova & Bezrukova (1997) گزارش

نمودند که اسید سالیسیلیک بر فتوسنتز و رشد گیاه تحت شرایط استرس، اثر مثبت دارد. در واقع اسید سالیسیلیک این عمل را از طریق توسعه واکنش‌های ضد استرسی، نظیر افزایش در تجمع پرولین، انجام می‌دهد و باعث تسریع در بهبود رشد پس از رفع استرس می‌شود. همچنین Senatena (2003) نتایج مشابهی از ایجاد مقاومت در گوجه فرنگی و لوبیا را در مقابل تنش‌های گرم، سرما و خشکی توسط اسید سالیسیلیک گزارش کردند. بیات و همکاران (۱۳۸۸) گزارش نمودند که استفاده از محلول پاشی با اسید سالیسیلیک در رژیم‌های رطوبتی ۷، ۱۱ و ۱۵ روزه به ترتیب عملکرد دانه ذرت ۱۲/۶، ۲۸/۶، ۴۰/۴٪ و عملکرد بیولوژیک ذرت را ۱۲/۸، ۲۱/۶ و ۳۸/۱٪ افزایش یافت. اثر متقابل آبیاری و رقم در سطح احتمال ۱٪ معنی دار بود. بیشترین عملکرد با متوسط ۳۳۲۰ کیلوگرم از آبیاری کامل و رقم الوند و کمترین آن نیز با متوسط ۲۲۶۴ کیلوگرم از قطع آبیاری در مرحله شیری شدن دانه همراه با رقم الوند حاصل شد. مقایسه میانگین تیمارها نشان داد که در شرایط مطلوب رقم الوند عملکرد بالاتری نسبت به

رقم شهریار نشان داد اما در شرایط تنش عملکرد رقم شهریار نسبت به رقم الوند بیشتر بود (جدول ۳). این مطلب بیانگر این موضوع است که تحمل رقم شهریار نسبت به تنش کمبود آب بیشتر است و در شرایط تنش کمبود آب افت عملکرد در این رقم کمتر خواهد بود.

با توجه به جدول مقایسه میانگین اسید سالیسیلیک و رقم، بیشترین عملکرد دانه معادل ۲۹۷۱ کیلوگرم از رقم شهریار همراه با مصرف اسید سالیسیلیک و کمترین آن با متوسط ۲۴۸۹ گرم از رقم الوند و عدم مصرف اسید سالیسیلیک حاصل شده است. با مصرف اسید سالیسیلیک عملکرد در هر دو رقم افزایش یافت. با مصرف اسید سالیسیلیک عملکرد در رقم الوند نسبت به تیمار بدون مصرف اسید سالیسیلیک ۱۵٪ افزایش نشان داد (جدول ۳).

اثر متقابل سه گانه تیمارها بر عملکرد دانه در سطح احتمال ۱٪ معنی دار بود (جدول ۱). بیشترین عملکرد دانه از تیمار مصرف اسید سالیسیلیک و رقم الوند در شرایط مطلوب و قطع آبیاری در مرحله شیری (تنش ملایم) به دست آمد. اما در شرایط قطع آبیاری در مرحله خمیری دانه بیشترین عملکرد دانه از تیمار مصرف اسید سالیسیلیک و رقم شهریار حاصل شد (شکل ۱).

نتایج این تحقیق نشان داد که در شرایط مطلوب رطوبتی رقم الوند و در شرایط قطع آبیاری در مراحل شیری و خمیری دانه رقم شهریار دارای عملکرد بیشتری بود. مصرف اسید سالیسیلیک هم در شرایط مطلوب و هم در شرایط قطع آبیاری عملکرد دانه را افزایش داد. لذا در شرایط کم آبی می‌توان با کشت رقم شهریار و مصرف اسید سالیسیلیک به نتیجه قابل قبول دست یافت.

جدول ۱ - تجزیه واریانس صفات اندازه گیری شده

عملکرد دانه	عملکرد کاه	عملکرد بیولوژیک	میانگین مربعات			درجه آزادی	منابع تغییرات
			پایداری غشای سیتوپلاسمی	محتوای نسبی اب برگ	طول خوشه		
۳۵۱۹۰۷/۶۳ ^{ns}	۲۸۶۸۳۸۳/۴۶ *	۶۴۶۰۱۰۴/۱۶ ^{ns}	۱۲۳۵/۵۲ ^{ns}	۲۵۹/۲۴ *	۴/۷۰ *	۳	تکرار
۲۶۴۱۵۸/۳۳ *	۲۱۵۷۵/۰۵ ^{ns}	۳۹۳۳۱۷۷/۰۸ ^{ns}	۲۴۴۹۰/۶۴ *	۲۴۵/۳۱ *	۱/۷۳ ^{ns}	۲	آبیاری
۲۹۵۰۰۵/۵۵	۵۶۰۴۲۷/۶۴	۲۲۵۲۹۶۸/۷۵	۲۴۴۹۰/۰۶	۴۸/۲۰	۰/۹۵	۶	خطا
۶۱۴۲۶۸/۷۵ **	۱۲۱۵۴۲۸/۶۸ ^{ns}	۴۷۸۱۷۱۸/۷۵ ^{ns}	۴۶۶۶/۰۲ ^{ns}	۳۵۴/۰۲ ^{ns}	۱/۸۸ ^{ns}	۱	سالیسیلیک اسید
۶۸۲۵۰۰/۰۰ **	۳۶۹۸۰۴/۶۱ ^{ns}	۳۶۴۲۱۸/۷۵ ^{ns}	۱۳۵۶۶/۱۴ *	۹۹/۰۲ ^{ns}	۱/۵۸ ^{ns}	۲	آبیاری × سالیسیلیک اسید
۷۸۲۸۵۲/۰۸ **	۹۳۵۱۲۴/۸۴ ^{ns}	۳۱۶۸۷۵/۰۰ ^{ns}	۲۲۶۶۳/۵۲ *	۱۳۶/۶۸ ^{ns}	۰/۹۹ ^{ns}	۱	رقم
۳۷۸۵۵۸/۳۳ **	۱۹۶۵۲۲۷/۰۴ ^{ns}	۱۶۱۲۶۵۶/۲۵ ^{ns}	۱۴۷۵/۶۴ ^{ns}	۲۹/۴۳ ^{ns}	۰/۳۹ ^{ns}	۲	آبیاری × رقم
۵۵۶۸۵۲/۰۸ **	۸۱۴۰/۶۲ ^{ns}	۱۱۵۶۳۰۲/۰۸ ^{ns}	۹۹۴۷/۵۲ ^{ns}	۳۷۹/۶۸ *	۲/۳۵ ^{ns}	۱	سالیسیلیک اسید. رقم
۱۵۳۰۳۳/۳۳ **	۱۶۲۲۰۳۲/۱۰ ^{ns}	۴۱۸۱۶۱۴/۵۸ *	۲۰۲۶۲/۱۴ *	۳۶۵/۸۱ *	۱/۱۰ ^{ns}	۲	آبیاری × سالیسیلیک اسید × رقم
۴۲۱۰۲/۵۴	۶۳۴۷۵۱/۶۶	۱۱۶۲۰۰۲/۳۱	۴۲۸۰/۴۵	۸۴/۹۱	۰/۷۹	۲۷	خطا

ns غیر معنی دار، * و ** به ترتیب غیر معنی دار، معنی دار در سطح احتمال ۵ درصد و ۱ درصد.

جدول ۲ - مقایسه میانگین‌های اثرات اصلی تیمارها بروی صفات اندازه‌گیری شده

تیمار	طول خوشه (سانتی متر)	محتوای نسبی آب برگ (درصد)	نشت یونی (میکروزیمنس بر متر)	عملکرد بیولوژیک (کیلوگرم در هکتار)	عملکرد کاه (کیلوگرم در هکتار)	عملکرد دانه (کیلوگرم در هکتار)
آبیاری						
I1	۶/۴۳ a	۷۵/۷۵a	۴۳۳/۷۵ b	۸۶۲۸ a	۵۳۰۹ a	۳۲۷۰/۶۲ a
I2	۵/۷۷ a	۶۷/۹۴b	۵۰۵/۳۱a	۷۶۴۱ a	۵۲۳۷ a	۲۴۶۸/۱۲ b
I3	۶/۱۰ a	۷۱/۳۸ ab	۴۴۲/۱۲ b	۸۰۵۶ a	۵۲۸۸ a	۲۷۷۴/۳۷ b
اسید سالیسیلیک						
SA1	۵/۹۰ a	۷۰/۸۳ a	۴۷۰/۰ a	۷۷۹۳ a	۵۴۳۷ a	۲۵۲۷ b
SA2	۶/۳۰ a	۷۲/۵۴ a	۴۵۰/۸ a	۸۴۲۴ a	۵۱۱۹ a	۲۹۵۱ a
رقم						
V1 شهریار	۵/۹۶ a	۷۰/۰۰ a	۴۸۲/۱a	۸۰۲۷ a	۵۱۳۹ a	۲۹۶۵a
V2 لوند	۶/۲۴ a	۷۳/۳۸ a	۴۳۸/۷ b	۸۱۹۰ a	۵۴۱۸ a	۲۷۱۰b

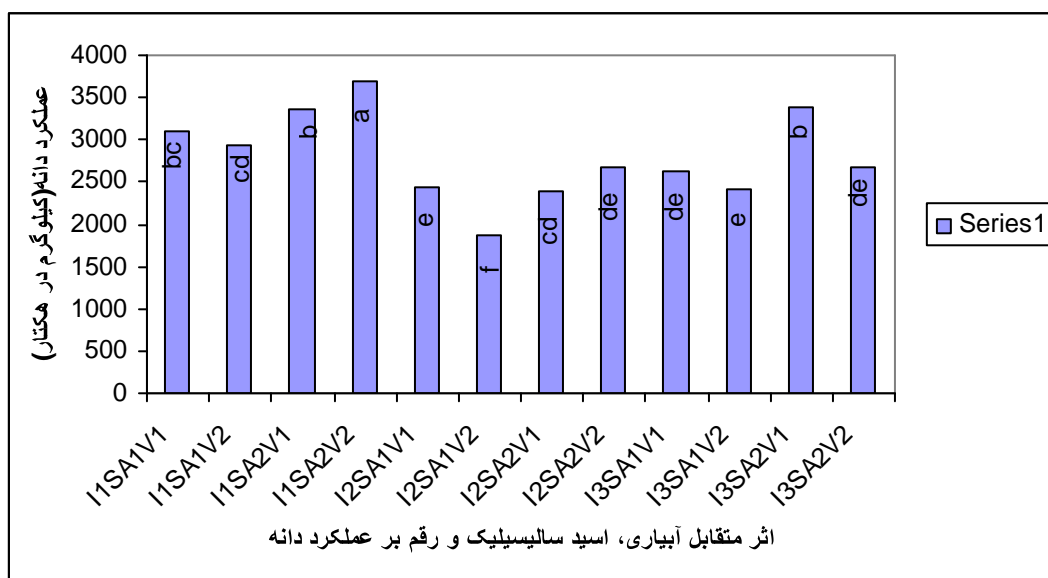
میانگین‌های دارای حروف مشترک در هر ستون فاقد اختلاف معنی‌دار می‌باشد.

جدول ۳ - مقایسه میانگین‌های اثرات متقابل دو گانه تیمارها بر صفات مورد آزمون

تیمار	طول خوشه (سانتی متر)	محتوای نسبی آب برگ (درصد)	نشت یونی (میکروزیمنس بر متر)	عملکرد بیولوژیک (کیلوگرم در هکتار)	عملکرد کاه (کیلوگرم در هکتار)	عملکرد دانه (کیلوگرم در هکتار)
آبیاری × سالیسیلیک						
I1SA1	۵/۸۷ b	۷۲/۲۵ab	۵۷۰/۳ b	۸۱۲۷ab	۵۵۹۶ a	۳۱۴۸ b
I1SA2	۶/۸۹ a	۷۹/۲۵ a	۵۴۰/۴ a	۹۰۸۴ a	۵۰۲۲ a	۳۳۹۴ a
I2SA1	۵/۸۰ b	۶۹/۳۸ab	۴۴۹/۸ b	۷۴۸۴b	۵۲۲۸ a	۲۳۷۹ e
I2SA2	۵/۷۴ b	۶۶/۵۰ b	۴۱۷/۸ b	۷۷۹۷a	۵۲۴۶ a	۲۵۵۸ de
I3SA1	۶/۰۳ ab	۷۰/۸۸ab	۴۶۴/۳ b	۷۷۲۲b	۵۴۸۷ a	۲۶۴۸ d
I3SA2	۶/۱۷ab	۷۱/۸۸ab	۴۲۰/۰ b	۸۳۹۱ab	۵۰۸۹ a	۲۹۰۱ c
آبیاری × رقم						
I1V1	۶/۱۱ a	۷۳/۳۸ab	۵۳۸/۱a	۸۵۳۱ a	۵۴۱۱ab	۳۲۲۱a
I1V2	۶/۷۵ a	۷۸/۱۳ a	۴۷۲/۵ab	۸۷۲۵ a	۵۲۰۷ab	۳۳۲۰a
I2V1	۵/۷۵ a	۶۵/۳۸b	۴۵۰/۳ b	۷۲۵۰b	۴۶۹۶b	۲۶۷۳c
I2V2	۵/۷۹a	۷۰/۵۰ ab	۴۱۷/۳ b	۸۰۳۱ab	۵۷۷۹ a	۲۲۶۴d
I3V1	۶/۰۱ a	۷۱/۲۵ ab	۴۵۸/۰ b	۸۳۰۰ ab	۵۳۰۹ ab	۳۰۰۳b
I3V2	۶/۲۰ a	۷۱/۵۰ ab	۴۲۶/۳ b	۷۸۱۳ ab	۵۲۶۷ab	۲۵۴۶c
سالیسیلیک × رقم						
SA1V1	۵/۹۸ ab	۶۶/۳b	۵۰۶/۲a	۷۸۶۷ a	۵۲۸۵ a	۲۹۶۰a
SA1V2	۵/۸۲ b	۷۵/۳a	۴۳۳/۹ b	۷۷۱۹ a	۵۵۹۰ a	۲۴۸۹b
SA2V1	۵/۹۳ab	۷۳/۶۷ ab	۴۵۸/۱ ab	۸۱۸۸ a	۴۹۹۲ a	۲۹۷۱a
SA2V2	۶/۶۸a	۷۱/۴۲ ab	۴۴۳/۴ b	۸۶۶۰ a	۵۲۴۶ a	۲۹۳۱a

میانگین‌های دارای حروف مشترک در هر ستون فاقد اختلاف معنی‌دار بر اساس آزمون دانکن در سطح احتمال ۵٪ می‌باشد.

شکل ۱ - اثر متقابل آبیاری، اسید سالیسیلیک و رقم بر عملکرد دانه

select of different genotypes of sunflower for drought tolerance. Iranian J Agron Plant Breeding .1: 1-11

Buchanan, B. B., W. Gruissem, and R.L. Jones. 2000. Biochemistry and Molecular Biology of plants. John Wily & sons. USA.

Carter, D.L. 1987. Water relations and irrigation. In EG Heyne (ed) Wheat and wheat improvement. 2nd edition. Agronomy Monograph no. 13:390-395 characteristics of barley. Agron. J. 58: 453-454.

Chaves, M., M. pereiera, J. S. Maroco. 2002. How plant crop with water stress in the field: Photosynthesis and growth. Annals of Botany. 89: 907-916.

Chaves, M.M., J. Flexas, and C. Pinheiro. 2009. Photosynthesis under drought and salt stress: regulation

منابع

- بیات، س.، س. سپهری، ح. زارع ایبانه و م. عبداللهی. ۱۳۸۹. اثر اسید سالیسیلیک و پاکلوبوترازو بر عملکرد و اجزاء عملکرد دانه ذرت تحت تنش خشکی. یازدهمین کنگره علوم زراعت و اصلاح نباتات ایران. ۲ تا ۴ مرداد ۱۳۸۹. دانشگاه شهید بهشتی. تهران.
- جیریایی، م.، ن. ع. ساجدی، ح. مدنی و م. شیخی. ۱۳۸۸. اثر تنظیم کننده های رشد و تنش کم آبی بر خصوصیات زراعی گندم رقم شهریار. فصلنامه یافته های نوین کشاورزی. شماره ۴، ۳۳۳-۳۴۳.
- شمس الدین س.، م. ح. دشتی، الف. رحیمی و ف. شریعتی نیا. ۱۳۸۸. اثر محلول پاشی اسید سالیسیلیک بر رشد رویشی ذرت سینگل کراس ۷۰۴ در شرایط شور. یازدهمین کنگره علوم زراعت و اصلاح نباتات ایران. ۲ تا ۴ مرداد ۳۸۹. دانشگاه شهید بهشتی. تهران.
- Aman, Y.A., D. Habibi, M. Mashhadi, A. Boujar, and N. khodabandeh.** 2005 Antioxidant enzyme as index for

- Jabbari, F., A. Ahmadi, K. Poustini, H. Alhzadeh.** 2006. Survey of relation activity of antioxidant enzyme with Cell membrane stability and chlorophyll of bread wheat cultivars of resistance and sensitive to drought stress, *Journal of Agriculture Science*. 2: 50-56
- Jones, A. M.** 2001. Programmed cell death in development and defense plant physiology. 125, 94-97.
- Kadioglu, A., N. Saruhan, A. Saglam, R. Terzi, T.E. Acet.** 2011. Exogenous salicylic acid alleviates effects of long term drought stress and delays leaf rolling by inducing antioxidant system. *Plant Growth Regul.* 64: 27-37.
- Kang, H. M. and M. E. saltveit.** 2002. Chilling tolerance of maize, cucumber and rice seedling leaves and roots are differently affected by salicylic acid. *physiolol plant.* 115: 571-576.
- Khan, H.U., W. Link, T. Hocking, and F. Stoddard.** 2007. Evaluation of physiological traits for improving drought tolerance in fababeen (*Vicia faba*). *Plant and Soil.* 292:205-217.
- Liang, Y., Q. Chen, O. Liu, W. Zhang, and R. Ding.** 2003. Exogenous silicon (SI) increases antioxidant enzyme activity and reduces lipid peroxidation in roots of salt-stressed barely (*Hordeum vulgare*) *Plant Physiology.* 126: 1196-1204.
- Mueen ,A.K. and M. Iqbal.** 2011. Breeding for drought tolerance in wheat constraints and future prospects. *Front Agri. China.* 5(1): 31-34.
- mechanisms from whole plant. *Ann Bot.* 103:551-560.
- Dat, J.F., H. Lopez-Delgado, C.H. Foyer, and I.M. Scott.** 1998a. Parallel changes in H₂O₂ and catalase during thermotolerance induced by salicylic acid or heat acclimation in mustard seedlings. *Plant physiol.* 116:1351-1357.
- Debaeke, P. and A. Abdellah.** 2004. Adaptation of crop management to water- limited environments. *Europ. J. Agron.* 21: 433-446.
- Dhopte, A.M. and L.M. Manuel.** 2002. Principals and techniques for plant scientists. Lst End. Updesh purohit for Agrobios (India). Odupur, pp. 373.
- Fisher, R.A. and R.C. Maurer.** 1978. Drought stress in spring wheat cultivars. *Aust. G. agric. res.* 29:897-912.
- Garcia del Moral, L.F., Y. Rharrabit, D. Villegas, and C. Royo.** 2003. Evaluation of grain yield and its components in durum wheat under Mediterranean condition, *Agron. J.* 65:266-274.
- Gooding, M. J., R.H. Ellis, P.R. Shewry, and J.D. Schofield.** 2003. Effects of restricted water availability and increased temperature on grain filling, drying and quality of water wheat. *J. Cereal Sci.* 37: 295-309.
- Hussain, M., M. Farooq, M.A. Malik.** 2008. Glycin betaien and salicylic acid application improves the plant water relations, water use efficiency and yield of sunflower under different planting methods. *J Agron Crop Sci.* 194:193-199.

- Senatena, T.** 2003. Acetyl salicylic (Aspirin) and salicylic acid induced multiple stress tolerance in bean and tomato plant. *Plant Growth Regulation*. 30:157-161.
- Singh, B. and K. Usha.** 2003. Salicylic acid induced physiological and biochemical changes in wheat seedlings under water stress. *Plant Growth Regul.* 39:137-141.
- Shakirova, F.M. and M.V. Bezrukova.** 1997. Induction of wheat resistance against environmental salinization by salicylic acid. *Biology Bulletin*. 24, 109–112.
- Tasgin, E., O. Atic, and B. Nalbantoglu.** 2003. Effect of salicylic on freezing tolerance in winter wheat leaves, *Plant Growth Regul.* 41:231-236.
- Teulate, B., D.Rekika, M. M. Nachit, and P. Monneveux.** 1997. Comparative Osmotic adjustments in barley and tetraploid wheats. *plant Breeding*. 116, 519-523.
- Panda, R.K., S.K. Behera, and P.S. Kashyap.** 2004. Effective management of irrigation water for maize under stressed conditions, *Agric. Water Manage.* 66 (3): 181–203.
- Pierre, C.S., J. Petersona, A. Rossa, J. Ohma, M. Verhoerena, M. Larsona, and B. Hoefera.** 2008. White wheat grain quality changes with genotype, nitrogen fertilization, and water stress. *J. Agron Sci.* 100: 414-420.
- Reynold. M., B. Skovmand, R. Tre Thowan, and W. Pfeiffer.** 2000. Wheat program. CIMMYT.
- Royo, C., N. Aparicio, R. Blanco, and D. Villegas.** 2004. Leaf and green area development of durum wheat genotypes grown under Mediterranean conditions. *Europ. Agron. J.* 20: 419-430.
- Saini, H.S. and D. Aspinall.** 1981. Effect of water deficit on sporogenesis in wheat. *Ann. Bot.* 48: 623 -635.